

מ"ת 35149/03/18 - מדינת ישראל נגד עמאד מראענה, אברהים חנאפסה

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 35149-03-18 פרקליטות מחוז ירושלים פלילי נ' מראענה(עציר) ואח'

בפני כבוד השופטת שירלי רנר
המבקשת מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
נגד המשיבים
1. עמאד מראענה (עציר)
2. אברהים חנאפסה (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד טארק ברגות

החלטה - משיב 2

1. בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו שני אישומים של סחר בנשק.

ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה למיוחס למשיב, על קיומה של עילת מעצר ועל היעדרה של חלופה. בצד האמור לטענתו אין סמכות לבית משפט זה לדון בעניינו של המשיב.

2. **לטענת ב"כ המשיב** המיוחס למשיב ולסוכן בכתב האישום בוצע באבו דיס שהינו אזור B אשר בית המשפט המוסמך לדון בו הוא בית המשפט הצבאי בעופר. לטענתו בכל הנוגע לאישום הרביעי מדובר בעבירת חוץ אשר העמדה לדין בגינה בבית משפט זה טעונה אישור היועץ המשפטי לממשלה והעובדה שנעשתה שיחת טלפון מירושלים על ידי הסוכן, אין בה כדי להקנות סמכות שכן אין בה כדי להוות שום פעולה לקידום קשירת הקשר וכל תכליתה הייתה להקנות סמכות לבית משפט זה אשר הענישה בו לטענת ב"כ המשיב, חמורה מזו הנהוגה בבתי המשפט הצבאיים. עוד נטען כי גם אם יקבע שאין המדובר בעבירת חוץ, הרי שעל פי מבחן מירב הזיקות, הגם שיש סמכות מקבילה, היה מקום להעמיד לדין בבית משפט צבאי בעופר.

3. **לטענת ב"כ המבקשת**, טענת הסמכות היא בגדר טענה מקדמית שיש להעלותה בהזדמנות הראשונה וב"כ המשיב אף ציין בפני המותב הדן בתיק העיקרי כי בכוונתו להעלותה שם, אך לא עשה כן, ומשכך יש לדחות את הטענה על הסף.

לטענת ב"כ המבקשת בעבירות סחר תמיד קיים משא ומתן מקדים להשלמת העיסקה והמחוקק קבע לעניין הסמכות כי די בכך שמקצת העבירה בוצעה בשטח המדינה על מנת להקנות סמכות. הפסיקה קבעה לעניין עבירות סחר כי די בשיחות טלפון מקדימות בעניינים נשוא העיסקה על מנת לקיים מבחן זה. בענייננו הפעלת הסוכן נעשתה מירושלים, נקודת השיגור ממנה בוצעו השיחות בין הסוכן לנאשמים היתה תמיד בירושלים ומדובר בשיחות שהן שיחות משא ומתן.

דין והכרעה

4. הגם שנראה כי בעיקרון ה"אכסניה הנאותה" לבירור שאלת הסמכות הטריטוריאלית היא במסגרת התיק העיקרי ובאמצעות העלאת טענות מקדמיות על פי סעיף 149 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (ר' בש"פ 5383/11 **דוידאר נ. מדינת ישראל**, פסקה יב), ההלכה היא כי אין לשלול דיון בשאלת הסמכות הלכאורית גם במסגרת הליכי המעצר עד לתום ההליכים (ר' בש"פ 8373/13 **חסן כעאבנה נ. מדינת ישראל**, פסקה 6). משכך, לא ראיתי מקום לדחות את הטענה על הסף.

5. לגופה של טענה. משהסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה למיחוס למשיב, סבורה אני כי קיימת לכאורה גם סמכות לבית משפט זה לדון בעבירות המיוחסות למשיב.

סעיף 12 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 קובע כי "דיני העונשין של ישראל יחולו על עבירת פנים". סעיף 7(א)(1) לחוק מגדיר "עבירת פנים" כ"עבירה שנעברה כולה או מקצתה בתוך שטח ישראל". ההלכה היא כי "המבחן להגדרת 'מקצת העבירה' הוא כי חלק מן היסוד העובדתי של העבירה התרחש בישראל" (ר' רע"פ 1178/97 **גדליהו כהנא נ. מדינת ישראל** פ"ד נא(3) 266, בעמ' 269).

6. **האישום הרביעי** שבכתב האישום עניינו עיסקה במסגרתה מכרו המשיב והנאשם הנוסף M16 לסוכן. הגם שב"כ המבקשת לא חלק על כך שהמפגשים הפיזיים בין הצדדים (שניים במספר) בוצעו מחוץ לישראל, שיחת טלפון המתקיימת בין הסוכן לבין שני הנאשמים כאמור בסעיף 6 לכתב האישום, מתבצעת עת הסוכן נמצא בירושלים. כך עולה ממזכר מיום 11.3.18 (רס"ב עוזי זקן) ולפיו כל המפגשים עם הסוכן בוצעו בירושלים כאשר במהלך המפגש הוציא הסוכן שיחות מבוקרות לחשודים מהם קנה את הנשקים במהלך ההפעלה שלו. מסמך כה' בתיק החקירה כולל תמלול השיחה עם המשיב 2 אשר נסובה סביב הנשק, כעולה גם מהודעת הסוכן מיום 21.12.17.

במהלך שיחה זו מוודא הסוכן שהנשק נשוא העיסקה הוא זה אותו בדק במפגש קודם בין הצדדים, מבקש כי יובאו כדורי תחמושת תואמים ונקבע כי השלמת העיסקה תבוצע בעזריה. מדובר על שיחת סיכום לפני המפגש בו מתבצעת השלמת העיסקה. די באמור כדי לקיים לכאורה את המבחנים בשאלת הסמכות (ר' בש"פ 5383/11 **דוידאר נ. מדינת ישראל**, פסקה יח, "הווה אומר, ככל ששיחות הטלפון בין העורר לבין הסוכן מהוות חלק מן היסוד ההתנהגותי של עבירת הסחר בנשק, וככל שהתקיימו חלקן שעה ששה הסוכן בישראל, בעבירת פנים עסקינן").

7. **האישום החמישי** עניינו עיסקה במסגרתה מכר המשיב לסוכן רובה קלשניקוב ושתי מחסניות תואמות. העיסקה מתבצעת לאחר משא ומתן המתנהל בין הצדדים שראשיתו בשתי שיחות טלפון שמבצע הסוכן לנאשם כאשר הסוכן

בירושלים. התשתית הראייתית לכך מצויה אף היא במזכר מיום 11.3.18 הנזכר בהקשר לאישום הרביעי ובתיעוד הקלטות הגוף של הסוכן, נספח ל בתיק החקירה.

גם בכך די על מנת להקנות סמכות לכאורה לדון בכתב האישום.

8. אשר לטענה החילופית שהעלה ב"כ המשיב ולפיה לא ראוי היה להגיש את כתב האישום לבית משפט זה גם בהנחה שקיימת סמכות. טענה זו עניינה דרך הפעלת שיקול הדעת המנהלי בכל הנוגע לבית המשפט בו יוגש כתב האישום, הדיון בטענה זו חורג ממסגרת הליכי המעצר, אשר מלכתחילה הדיון בשאלת הסמכות במסגרתם מוגבל (ר' בש"פ 8373/13 חסן כעאבנה נ. מדינת ישראל, לעיל).

לנוכח ההסכמה בשאלת הראיות לכאורה, עילת המעצר והיעדר החלופה, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו בת.פ. 35143-03-18.

**ניתנה והודעה היום, כ"ד אייר תשע"ח, 09 מאי 2018,
במעמד הנוכחים.**